



Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 89

Číslo 24

14. června

Cena: 7 Kč

EXKURZIA PO PAMÍATKACH A ZAUJÍMAVOSTIACH PARÍŽA

Po nočnej ceste autobusom, avšak plní očekávání nového dne už v Paříži, nás překvapilo to nejvhodnější a najpříjemnější počasí. Čerstvý vzduch a krásně vycházející slnko, kterého lůče přím akoby zafarbili těmi najjasnějšími barvami všechny historické budovy, parky a ulice tohto mesta historie, kultury, vedy. Aj keď to slnko občas vycerilo na nás zuby, vyhovovalo nám to. Nemuseli sme sa schovávať pred jeho páľavou.

Nebolo nás málo, ktorým sa návštevu Eiffelovky, kráľovského zámku a jeho záhrad – Versailles, Invalidovne, Champs Elysées a ďalších významných pamiatok splnil životný sen. Veď v časoch nášho osobnostného rozkvetu to všetko bolo za železnou oponou. A nie každý bol tak spoľahlivý, že by mu bol pridelený devízový príslub. Ba dokonca nám dovoľovali takú vtipnú možnosť, že sme sa proti neudeleniu devízového príslubu mohli aj odvolať.

Návštevou týchto miest sme sa nemohli nasýtiť. Ovládla nás atmosféra domyselne architektonicky, esteticky perfektne rozložených ulíc, námestí, parkov, štýlová krásna kostolov ale aj vynaliezavosť bohémov, dá sa povedať z celého sveta, ktorí nenútené a nevtieravo dokazovali náhodnému pouličnému publiku, čo všetko vedia. A skutočne mnohí z nich tým, čím sa prezentovali, boli jedineční. Z jedného náročia na Montmartri sa rozliehal krásny spev, akoby spevavého vtáčika. Jeho repertoár sa skladal z najznámejších árií svetových opier. Doslovné sme sa vrhli tým smerom,

odkiaľ to k nám doliehalo. Ale nenašli sme tam nijakého vtáčika. Stál tam štýlovo oblečený chlapec, ktorý pravou rukou poháňal starý pomaľovaný verklík. Postavili sme sa oproti nemu a čakali sme, kedy a kde sa už konečne zjaví ten zázračný spevák – vták. V tom sme si všimli, že celú tú opernú klasiku, ťažké sopranové party árií, muzikantsky čisté tóny si seabedomo a priam hravo vypiskuje verklíkár. Ani pod bazilikou Sacré Coeur nebolo smutno. Na širokých početných schodoch, vedúcich do chrámu sa tiesnili stovky a stovky väčšinou sediacych mladých ľudí. Bolo tam hláv ako maku. Nie každému sa ušlo miesto na sedenie. Aj my sme stáli a spolu s nimi sme sledovali "pikantný" koncert dvoch ľudí, ako dokázali túto masu svojim umením k úplnej spokojnosti až k nadšeniu zabaviť. Mladý Afričan hral na gitare a jeho tanečnica predvádzala komický tanec. Nebola to nijaká kráska. Európanka, vtipne vyzerajúca a ešte vtipnejšie oblečená, šesťdesiatnička kyprých tvarov sa predvádzala. Jej tanečné kreácie spolu s ryšavou strapatou frizúrou umocňovali komičnosť textu spievaného mladým černošským chlapcom, ktorého tvár bola vždy rozosmiata s ústami od ucha k uchu s krásne svietiacim originálnym bielym chrupom. Publikum toto šou, ktoré by rozhodne bolo tou najväčšou konkurenciou "hviezdam" zábavného programu Slovenskej televízie, prijímalo s veľkým potleskom, hlasným smiechom a výkrikmi radosti.

Dokončení na str. 3



V Blansku o svatodušných svätých prijaly deti svätost prvnej večere Páně

JEŽÍŠ, MUSLIMOVÉ A MY

Osobnosť Ježišova je pro muslimy výzvou, stejně jako byla pro křesťany v dogmatických bojích prvních staletí. Muslimové, podobně jako některé křesťanské heretické sekty, popírají božství Ježíšovo, jeho zástupnou smrt na kříži a trojiční učení, o kterém se domnívají, že je polyteismem. Domnívají se, že Bůh seslal Ježíšovi evangelium v podobě knihy, kterou pak křesťané zfalšovali. To je pro koránské chápání zjevení typické.

Nicméně christologické a trinitologické naukové spory prvních křesťanských staletí zanechaly v lidech pochybnosti o důvodech ústředních křesťanských dogmat a možná napomohly destrukci křesťanství v Severní Africe.

Podrobíme-li Korán historické kritice a hermeneutickým metodám tak jako Biblii, rozpadne se jako domeček z karet, protože je vnitřně nesourodý. Toho jsou si muslimové dobře vědomi.

Na druhé straně se ovšem také západní křesťanství, postavené na helénistické dogmatice a římském legalismu již od reformace zmiřuje v teologických rozporech.

Měli bychom si uvědomit, že tawhíd, islámská nauka o Boží jedinství, má na půdě islámu dnes stejně dobrou, promyšlenou a staletími prověřenou výchozí pozici a teoretické základy, jako má v křesťanství trinitární a christologické dogma, které církev k její velké škodě dodnes rozděluje.

Abychom podali nezaujatý obraz jednoho či druhého předmětu zkou-

mání (Bible-Korán, monoteismus-trinitologie), musíme vycházet z pozice, jak ji nastínil L. N. Tolstoj: „Je třeba milovat pravdu tak, abychom byli v každém okamžiku připraveni zříci se všeho, co jsme dříve považovali za pravdu, když poznáme pravdu vyšší.“ To je ovšem pro křesťana velmi složité a má si toho být vědom. Kvůli Pravdě se o to musí pokusit, aniž by se vyhýbal kritice toho či onoho. Kritika je totiž dobrým pomocníkem pravdy, a je-li zkoumané náboženství pravdivé a kritika konstruktivní, pak se nemá čeho obávat. Navzdory všem indiciím nelze aro-

gantně vycházet z předpokladu, že je islám mylný a křesťanství pravé. Jednoduše proto, že nám jde o muslimy – o bližní, kteří jsou v nouzi. A oni v nouzi opravdu jsou.

Není třeba si zastírat, že křesťanství je oproti islámu v malé dějinné výhody: zatímco křesťané mohou reflektovat svoji víru, Písmo a tradici, aniž by se jediným slovem museli dotknout islámu, Mohameda či Alláha, muslimové se bez reflexe na křesťanství, resp. na Ježíše neobejdou, jelikož obojí je součástí jejich zjevení knihy - Koránu.

Dokončení na str. 3

Zpěváci z Anhaltu zpívali pro Nazaret

O víkendu 15. – 17. května naši církev navštívil pěvecký sbor "St. Cyriakus Kantorei" z Gernrode v německém Anhaltu. Téměř čtyřicetihlavý pěvecký sbor vystoupil v Praze pod vedením dirigenta Eckharta Rittwegera celkem dvakrát. V sobotu 16. května vystoupili v Husově sboru v pražských Vršovicích. V neděli 17. května doprovázeli písněmi bohoslužby v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí. Krásné počasí pak do majestátních prostor kostela přilákalo posluchače na benefiční koncert, jehož výtěžek byl věnován církevnímu diakonickému středisku Nazaret v Trhových Svinech. Hosté z Německa nejen krásně zpívali díla klasiků a písně z kancionálů, ale nastudovali i píseň v češtině, kterou své vystoupení zakončili. Tito vsřtřící a usměvaví lidé byli také nejnadšenějšími návštěvníky u stolku s výstavkou výrobků Nazaretu, které si s radostí kupovali. Na závěr dostali účinkující malé upomínkové dárky z produkce dílny Nazaret. Výnos vlastního koncertu a výnos z prodeje výrobků činil celkem 5 840 Kč. Rádi bychom poděkovali za spolupráci bratrům farářům Mgr. Davidu Frýdlovi z Vršovic a Mgr. Lumíru Čmerdovi z chrámu sv. Mikuláše. Věříme, že taková akce nezůstane osamocena a vztahy s partnerskou Evangelickou církví v Anhaltu budou živě pokračovat.

Karel Filip, ředitel střediska Nazaret
Kateřina Děkanovská



Z pietního aktu u mohyly u příležitosti 575. výročí bitvy u Lipan

Kytici 8 lilí tam jménem pražské diecéze položil kolínský br. vikář Mgr. Jan Kohout, Ph.D., za spoluúčasti sestry farářky Mgr. Krasavy Machové, ses. farářky ing. Michaely Gajdáčkové a několika dalších sester a bratrů i necírkvní veřejnosti. Br. vikář ve své promluvě na Ježíšova slova: "Každé království vnitřně rozdělené pustne a žádná obec ani dům vnitřně rozdělený nemůže obstát" (Mt 12,25) zdůraznil rozdíl mezi obohacujícím pluralitním dialogem a fundamentální nejednotou a varoval před jejím nebezpečím v rodinách, národě a v církvi i v dnešní době. (Drobnou zajímavostí je, že prakticky během většiny sobotního odpoledne padal v této lokalitě vytrvalý hustý déšť hraničící chvílemi s průtržím mračen, který po dobu trvání pietního aktu téměř ustal, resp. přešel do velmi jemného májového poprchávání.)

(jk)

Naděje umírá poslední

Dlouho jsem se rozmýšlel, zda mám příběh popsaný v tomto článku zveřejnit. Z hlediska lékařské vědy je to téměř nepochopitelný a těžko vysvětlitelný zvrát. Na poli víry snad nebudeme mít problém toto svědectví o veliké Boží moci přijmout.

Pan František je ženatý římský katolík ve středních letech, otec čtyř dětí. Jedné březnové neděle se jel jako vždy po mši svaté projet na kole. Kousek za městem, kde bydlí, nedostal na nepřehledné křižovatce přednost v jízdě a srazil se s osobním automobilem. Utrpěl závažný úraz hlavy. Po leteckém transportu do fakulní nemocnice upadl hned při příjmu do klinické smrti a byl resuscitován – úspěšně, ovšem zůstal v bezvědomí. Měl vnitřní krvácení a otok mozku. Jeho stav byl velmi vážný. Lékaři jeho ženě po třech týdnech sdělili, že je asi pětiprocentní naděje na přežití a téměř žádná šance, že přijde k vědomí. Rodina pana Františka byla otřesena. To se dá asi těžko popsat. Zavolali kněze, zda by jej mohl "zaopatřit". Duchovní přijel okamžitě a udělil mu svátost posledního pomazání. Celé tři týdny za něho obětoval mše svaté a prosil farníky, aby se ve svých modlitbách přimlouvali.

Zajímavé je, že když kněz uděloval Františkovi svátost, viděl na monitoru, jak se mu zřetelně zvýšil krevní tlak i pulz – o pacientech ve vigilním komatu se obecně soudí, že své okolí pravděpodobně nevnímají, popřípadě jen nespecificky. Díky Bohu, že v naší vlasti ještě nebyla uzákoněna euthanasie.

A jak je to s panem Františkem dnes? Je v poslední fázi rekonvalescence, bez vážných trvalých následků a už se těší na návrat z nemocnice domů, ke své rodině.

I když celému tomuto příběhu nemůžeme zcela ve všech pozemských i duchovních souvislostech porozumět, můžeme si odnést hřejivý pocit u srdce, že všichni jsme v rukou Božích, nic není tak zlé, jak to nejprve vypadá, a že at' už se s námi děje cokoli, nikdy na to nejsme sami. V životě nás potkávají různé situace, můžeme pít sladké i trpké, příjemné i odporné. Ne každý příběh dopadne ještě v tomto životě tak dobře jako výše popsaný, ale nikdy nejsme zcela bez naděje, poslední slovo má věčnost.

Aleš Toman

Z kazatelského plánu

2. neděle po svátcích svatodušních

Téma: Kristus vprostřed nás. S námi je a povždy bude

Slova: "Kristus vprostřed nás. S námi je a povždy bude", jsou nadšeným jásosem, že je vskutku Kristus mezi námi. Jsou i odhodláním k novému životnímu stylu. Toto radostné vyznání, jež přichází v Liturgii po velebných slovech ustanovení večere Páně, evokuje zvolání Petrovo na hoře Proměnění: „Mistře (Veleliteli), je dobré, že jsme zde.“ Pokušení stavět stánky stranou lidí je odvráceno příkazem nebeského Otce: „Toto je můj vyvolený (milovaný) Syn, toho poslouchejte.“ Tedy ne pouze: „Pane, Pane!“

Vstup: Iz 52,1-6

Tužby:

2. Za jistotu vzácné přítomnosti Páně uprostřed našeho shromáždění...

3. Aby všechny, kdo pochybují o přítomnosti Pána církve mezi námi, přemohl k poznání moci svého Ducha...

Epištola: Ř 8,31b-39

Evangelium: L 9,28-35(36)

K obětování: Ž 139,7-10

K požehnání: Ž 138,8b

Modlitba:

Veleben a pochválen buď, Pane Ježíši Kriste, za všechno, co jsi pro nás učinil. Děkujeme za evangelium tvého života i smrti, vzkříšení a oslavení. Děkujeme, že jsme dnes směli být s tebou, a prosíme, abys posvěcující svou milostí nás provázel do našich domovů a do dnů našich zápasů s hříchem. Amen.

Vhodné písně: 76; 37 nebo 51; 165

PŘEČTĚTE SI V BIBLI

Naše církve náležejí k reformačním církvím, které mají za základ zbožnosti Písma svaté. Ale v některých našich náboženských obcích se bohužel nekonají biblické hodiny. Proto postupně předložíme několik programů pro ty věřící, kteří se doma sami chtějí s Bibli. Věříme, že tato četba je bude inspirovat k zamýšlení a modlitbě.

(pokračování z minulého čísla)
Když jsou Izraelci potrestáni za své modlářství a odvedeni do zajetí, slibují proroci, že je Bůh přivede zpět domů na izraelskou půdu.

Ez 20,42.44, 39,27-28
Změna údelu se bude týkat i přírody – na poušti vyrostou cedry, akácie, myrty a olivy, na pustině platan a zimostráz.

Iz 41,19-20
Poroba skončí a lid pozná, komu za to vděčí.

Iz 52,6; 60,16; Jl 2,27
Znovu se opakuje, že Bůh ve Starém zákoně není chápán jako nejvyšší jsoucno, ale konkrétně v dějích, kdy tento osobní Bůh ukáže svou moc, svou sílu, své divy, svá znamenání a činy, svou pomstu, svou spravedlnost a svou spásu.

Jr 16,21; Ž 77,15;

Dt 11,2n;

Ez 25,14; Ž 98,2

Osobní poznání Boha

Hospodin projevuje svou svatou vůli, sleduje určité cíle, vystupuje s požadavky, omilostňuje a soudí. Poznat Boha znamená poslušně uznat jeho moc, milost a nároky.

Dt 4,39-40;

Ž 46,11; Iz 43,10

K poznání Boha dojde člověk, když pochopí, co je bázeň před Hospodinem.

Př 2,1-6

Chtít poznat Boha vlastním úsilím, "přijít mu na kloub", spatřit jeho tvář, změřit jej, zvážit, vypočítat – to nejde. Nelze jej poznat experimentem a dalšími vědeckými metodami, protože on je Pán. On není předmět zkoumání, nemůžeme si s ním dělat, co bychom chtěli. To už by nebyl Pánem – ale on je Pán. Hle, Bůh je vyvýšený nad naše poznání. Nad mé chápání jsou jeho divy, jsou nedostupné, nestačím na to.

Jb 36,26; Ž 139
Záleží na tom, aby člověk v pokoře o Boha stál. Když se Bůh chce dát poznat člověku, učiní to sám. Naše náboženství – to je víra stojící na zjevení. Viz Samuelovo povolání. Viz David, který vybízí syna Šalomouna: „Poznej Boha a služ mu. Budeš-li se ho dotazovat, dá se ti najít.“

1 S 3,1-21; 1 Pa 28,9

Je úkolem otců, aby svým synům otvírali poznání Boha, aby je seznámili s Bohem a jeho podivuhodnými činy.

Iz 38,19; Ž 78,3

Neplatí bláhové tvrzení, že křesťanství je staré dva tisíce let a s člověkem se nic nezměnilo. Platí naopak: Každá

nová generace se má s Bohem nově seznamovat. To je úkol staré generace – těch, kdo Boha znají a jsou mu věrní. To je náš úkol.

Ž 145,10-12

Aby Boha poznali nevěrci

Vratíme se do dějin Izraele. Protože se Bůh projevuje svými zázračnými činy, přál si lid Boží, aby si toho všimli i sousední pohané a tak se přesvědčili o činnosti živého neviditelného Boha na rozdíl od nemohoucnosti vyrobených model.

Iz 44,6-20; Jr 10,1-16

Už Mojžíš si přál při hromobití a krupobití, aby farao poznal, že země je Hospodinova.

Ex 9,29

Jozue dal postavit Gilgálský památník, aby poznaly všechny národy země, jak mocná je ruka Hospodínova.

Joz 4,24

Mládeneček David řekne Goliášovi: „Ještě dnes mi tě Hospodin vydá do rukou a celý svět pozná, že při Izraeli stojí Bůh.“

1 S 17,46

Texty vybrala:

Jiřina Kubíková

(pokračování příště)

Nad Písmem

PÁN BŮH S NÁMI...

...a Zlý pryč! Tak si příslovečně ulevoval a ulevuje lid obecný ve chvílích nedobrych. Jestliže dříve bylo vidět na přezkách opasků pruských a později nacistických vojenských uniforem "Gott mit uns", spočívalo to na přesvědčení, které diametrálně odporuje vstupnímu ujištění našeho textu. Ono "Gott mit uns" (Bůh s námi) totiž předpokládalo vlastní převahu a bezúhonnost, na jejichž základě by se Pán Bůh musel postavit na stranu těch "silnějších a lepších".

"Bůh je s námi, to byl našich otců zpěv, životem svým nešli sami, Boží měli korouhev. Nechvěli se, neklesali, stále znělo z jejich řad: Bůh je s námi, Kristus v nás chce kralovat," zpíváme v písni číslo 37.

Všichni známe pokušení, jež plodí rozpory a dvojakost, jimiž je provázen náš křesťanský život. Jejich zdrojem je vnitřní napětí křesťanova života. V Kristu jsme zvítězili nad smrtí, a přesto jí propadáme. Jsme Božími dětmi, a přesto nejsme svobodní od hříchu. V tomto napětí žijeme neustále. Už, ale ještě ne! Netřeba si však zoufat. Toto napětí lze překonat. Jak? Právě o tom čteme.

Pán Bůh chce ušetřit právě ty špatné, ty provinilé. Slitovává se nad nespravedlivými. Miluje ty, kteří si to vůbec nezasloužili. Jeho přitakání k našemu životu nezávisí na našich postojích, ani na našem chování. Jen proto je to absolutně jisté. Je to tak jisté, že všechno to, co v životě jednotlivců nebo celé církve hovoří proti Boží autoritě, přesto nedokáže Boží lásku

zpochybnit. Je to tak jisté, že život s jeho hlubinami a propastmi, že ani smrt, která je a zůstává naším nepřítelem číslo jedna, nedokáže otrást Boží láskou.

Naše náboženská obec má své sídlo na hřbitově bývalé německy mluvící lutherské církve. Kdykoliv přicházíme do shromáždění, připomíná nám okolí kaple viditelně naši smrtelnost. Nikdy však nemůžeme bez povšimnutí minout ohromný kříž s nápisem: "Ich bin die Auferstehung und das Leben." (Já jsem vzkříšení a život) Na tomto hřbitově nemůžeme být nikdy smutní a mít strach. Tato slova přece znamenají, že máme pevnou naději na život i v hodině smrti. Ujišťují nás, že ani nadpozemské, ani pozemské mocnosti, které ohrožují život celé planety Země, že ani dnešek s jeho problémy, krizemi a zklamáními a že ani zítřek s jeho nejistotou nedokáží zpochybnit Boží lásku k nám.

Kde se bere tato jistota Božího přitakání k člověku, jistota jeho lásky? Pro Pavla je tato otázka zodpovězena jednou provždy v Ježíši Kristu. Ježíšova smířící obět a jeho vzkříšení, jeho oslavení Otcem a jeho poslání k nám v Duchu svatém jsou Pavlovi výrazem neskonale Boží lásky k nám. V Ježíši je možné vidět Boží lásku lidskýma očima, přijmout ji a osobně prožít. Ježíš je personifikací Boží lásky od věků zamýšlenou, nám zaslíbenou a k nám skloněnou. Od této lásky nás nedokáže nic odloučit. Bohu díky!

Milý čtenáři, nevíš, co tě v nejbližší

Ř 8,31 b–39

době čeká. Možná, že přijdou krušné chvíle. Prožiješ je možná jako Kristův následovník do všech důsledků. Právě ty, kdo sdílejí Ježíšovu cestu bolesti, miluje Pán Bůh nejvřeleji. Proto stojí za to naučit se části dnešního oddílu Písma nazpaměť a v takových chvílích si je opakovat!

„Hlásejme zvěst o spasení, at' ji pozná celý svět! O všech hříchů odpuštění každý musí uslyšet! At' již vzejde doba slavná, v které lidstvo bude znát: Bůh je s námi, Kristus v nás chce kralovat.“

Josef Špak

**Milý Pane,
je toho mnoho,
co nás chce oloupit
o důvěru v tebe.
Všelijaké zkoušky,
životní nesnáze,
strach z budoucnosti,
různá nebezpečí,
jež číhají.
Tys to všechno sám prožil
– z lásky k nám.
Nedopust', prosíme,
abychom na to zapoměli!
Děkujeme ti,
že to s námi
znovu a znovu zkoušíš
a že to nevzdáváš
ani tehdy,
když to vzdáváme my.
Posilni naši chabou víru.
Dodej nám odvahu
následovat tě všude tam,
kam nás povedeš.**

KOMENTÁŘ K ZÁKLADŮM VÍRY – K DISKUSI V

APOŠTOLSKÝ ZÁKLAD CÍRKVE

(Stručný komentář IV, 3)

Text Základů víry

4. Jak vznikla církev Kristova?

Církev Kristova vznikla tak, že Pán Ježíš Kristus si vyvolil, vyučil, k účasti a dílu na Božím království posvětil, novou smlouvou ve své oběti zavázal a posláním své církve pověřil kruh učedníků, jež po svém vzkříšení Duchem svatým obdařil, rozmnožil a zůstal s ním spjat svou ustavičnou přítomností.

Mk 3,13-19; L 22,19-20; J 15,16; J 20,22; Mt 28,20

Komentář:

V současném kontextu dospěla Církev československá husitská k hlubšímu pochopení tohoto článku týkajícího se apoštolského základu Boží církve.

Bůh zcela konkrétním způsobem vstoupil do dějin a jednal v nich.

Vznik Boží církve je spjat s určitými lidmi a má svůj historický rozměr.

Historickým počátkem Boží církve je kruh prvních učedníků, které Ježíš vyvolil, zmocnil, připravil a po svém vzkříšení vyslal do celého světa. Zvěstování evangelia je tak trvale spojeno s tímto historickým počátkem v apoštolském kruhu a v něm má i svou normu.

I když je třeba formy a výrazové prostředky zvěstování evangelia přizpůsobovat příslušnému historickému kontextu a kulturnímu prostředí, po stránce obsahu musí být stále zkoumáno, zda je věrné původnímu apoštolskému počátku. Nemůže být totiž zvěstováno jiné evangelium, než to, které zvěstovali na počátku apoštolo-
vé.

Zde se Církvi československé husitské otevírá také smysl a význam toho, co je tradičně nazýváno apoštolskou posloupností. Nechápeme ji jen v zú-

žené historicko-právní podobě v souvislosti s pojetím úřadu, nýbrž jako věrné dynamické setrvávání církve v nauce apoštolů (Sk 2,42), za něž nejsou zodpovědnost především její ordinovaní služebníci. Každé zvěstování evangelia a veškerá činnost církve musí být odpovědným, věrným a tvořivým čerpáním ze základu apoštolské zvěsti obsažené v Písmu. Akt svěcení kněžstva (ordinace) je pak významným výrazem a symbolem jednoty církve od apoštolů po Druhý Kristův příchod.

Církev československá husitská se v rámci ekumenických rozhovorů o vzájemném uznání ordinované služby neuzavírá dialogu o apoštolské posloupnosti v souvislosti s pojetím úřadu. Ovšem za předpokladu, že bude zachováno její pojetí církve a ordinované služby a také, že tím nebude zpochybněna její dosavadní praxe.

Pokračování příště

JEŽÍŠ, MUSLIMOVÉ A MY

Dokončení ze str. 1

Na druhou stranu námitka monoteistů, že trojiční nauka není v Ježíšově učení a ve své dogmatické podobě ani v Bibli obsažena, je relevantní, a křesťanská teologie se s ní musí vyrovnat.

V dějinách křesťanského dogmatu jsou velmi zjevné všechny chyby, hereze a pojmové nouze, jak na ně přicházela během církevní historie řada, a jsou proto systematicky zpracovány a roztříděny. Stejně tak je tomu s nejasnostmi v biblickém kánonu.

Korán a islámská tradice však díky středověkému ustrnutí a odmítnutí filosofie takovým empirickým vývojem zdaleka neprošla a to je mj. důvodem dnešní frustrace muslimů. Anwar Shaikh z Pákistánu ve své Autobiografii odpadlíka uvádí, jak došel k hluboké katarzi, způsobené četbou Koránu poté, co beztréstně zabil několik nepřátel islámu. V síře 49 si přečetl o tom, jak Alláh doporučuje věřícím, aby poslouchali Mohameda, a nařizuje, aby mu neodporovali. To mu okamžitě rozžehlo světlo na cestě poznání. Alláh se stylizoval do role Mohamedova služebníka. V tom okamžiku mu došlo, že je to Mohamed sám, kdo straší lidi Alláhem, aby si zjednal poslušnost. Od té chvíle nemohl Anwar jinak, než číst Korán kriticky. V síře 4 na-zvané Ženy našel ve verši 82 sebedefinici Koránu: „Cožpak nepřemýšlejí o Koránu? Kdyby ten byl od někoho jiného než od Boha, věru by v něm našli četné rozpory.“ Tak objevil, že všechny důležité body Koránu odporují Koránu samotnému. Že racionální čtení Koránu je naprosto odlišné od čtení z hlediska slepé víry, jak většina muslimů činí. A to byl, jak říká, důvod, proč postupně a jednoduše skončil s islámem pomocí čtení jeho svatých knih.*

V této souvislosti bychom se i my, křesťané, měli vážně zamyslet nad tím, zda známe dobře své Písmo a zda můžeme podle něho beze zbytku řídit svůj život. Zda jsme si jisti pravostí svého náboženství natolik, abychom dokázali svou víru obhájit. Zda jsme si jisti tím, že žijeme jako sku-

teční křesťané. A to je zase výzvou pro nás. Jak od Ježíše, tak od Alláha. Muslimové nejsou ani zdaleka fanatičtí hlupáci, co ohrožují západní civilizaci. Nejvíce ze všeho jsou sami obětmi.

Tomáš Procházka

* Anwar Shaikh: The Autobiography of an Apostate, kap. Skepticism and Doubts, in:

http://www.centerforinquiry.net/isis/slamic_viewpoints/anwar_shaikh_the_autobiography_of_an_apostate/

ZPRÁVY ZE SVĚTA

* Během dvou měsíců byly vloni neznámými útočníky napadeny tři kostely v Hamburku: jeden evangelický a dva římskokatolické. Těsně před Vánocemi vnikli pachatelé do kostela sv. Bernarda, založili zde oheň a na oltáři spálili liturgické knihy. Při zdolávání požáru se dva hasiči zranili. – Vánoční mše se pak konala v nedalekém nákupním středisku.

* Jen pět z 538 poslanců současného amerického kongresu prohlásilo, že je bez vyznání. Největší přírůstek zaznamenala Římskokatolická církev, která má 30 % zákonodárců; důvodem je množství přistěhovalců z Latinské Ameriky. Počet protestantů v kongresu klesl na 55 %, což je nejméně od vzniku Spojených států. Počet židovských poslanců stoupl z 2 % na 8 %.

* Na autobusech ve Washingtonu, Londýně, Barceloně, Madridu a Janově se objevily takovéto nápisy: BŮH PATRNĚ NEEXISTUJE. NEDĚLEJTE SI STAROSTI A UŽÍVEJTE SI ŽIVOTA. Žurnalistka Ariane Sherine, která podnítila tuto kampaň v Londýně, tak chtěla vytvořit protiváhu k četným křesťanským výzvám k modlitbě a obrácení. – Křesťané v Madridu na tuto akci odpověděli tak, že také pronajali plakátovací plochy na autobusech a umístili tam nápisy: BŮH PŘECE JEN EXISTUJE. TĚŠ SE ZE ŽIVOTA S KRISTEM.

* V Saudské Arábii bylo v roce 2008 odsouzeno k trestu smrti čtyřikrát víc lidí než v roce 2007. Takřka polovina ze 158 popravených byli občané jiného státu, často uprchlíci, lidé z Afriky či Asie, kteří hledali práci, křesťané, ti, kteří přešli z islámu ke křesťanství a dokonce i nezletilí. Obžalovaní byli často odsuzováni v tajných procesech, neměli obhájce ani tlumočníka. – Asie je kontinentem, kde byl vloni nejčastěji vynášen trest smrti: v Číně 470 x, v Iránu 317 x a v Pákistánu 135 x.

Z týdeníku Christ in der Gegewart přel. ZS



Bratislavská náboženská obec v Paříži



55 LET OD ÚMRTÍ JOSEFA FANTY

Josef Fanta byl asistentem Josefa Zítka, s nímž spolupracoval na výzdobě interiérů Národního divadla a k němuž byl přijat po studiích na české technice. V roce 1881 se stal asistentem na ČVUT u Josefa Schulze. Na stipendijní cestě po Itálii vytvořil řadu kreseb, s nimiž se zúčastnil výstavy Krasoumné jednoty. Získal zlatou medaili na Světové výstavě v Paříži v roce 1900. V letech 1909-22 působil jako řádný profesor ČVUT a po vzniku Československa byl zvolen i za člena České akademie věd a umění (1918).

Od osobitě pojímané novorenesance, která byla podmíněna jeho učiteli (studentská kolej na Novém Městě pražském, tzv. Hlávková kolej, 1902-04), dospěl Fanta k domácí secesi (budova Hlaholu, 1903-06). Jistě nejnámějším jeho modernistickým dílem je budova Hlavního nádraží v Praze (1900-09), monumentálně cítěná stavba, jejíž secesní podoba je ale dána víceméně jen dekorativními prostředky. Dále navrhl, vedle řady obytných budov, Mohylu míru u Slavkova (1910-11) a budovu ministerstva obchodu Na Františku v Praze (1925-32), která ve své době však již byla anachronismem. Věnoval se také rekonstrukci historických památek (děkanský kostel v Klatovech i náš Sbor knížete Václava na Zderaze) a návrhům uměleckého řemesla.

(red)

EXKURZIA PO PAMIATKACH...

Dokončení ze str. 1
Nás však už čochvíli čekal autobus a návštěva Sorbonny, Louvru, odkiaľ sme odchádzali s veľkou nevoľou. Videli sme toho za tri dni veľmi veľa. Že sa to všetko, čo sme si predsavzali, podarilo ponavštevovať, môžeme ďakovať perfektnej a dochvilnej organizácii našej vedúcej zájazdu Mgr. Petry Bartáčkovej, ktorá pre nás vždy urobila to, čo nám videla na očiach. Vo všetkom vyhovela a konala tak, aby sme boli spokojní a videli toho čo najviac. Často aj na úkor osobného voľna. Pomocou v tom, že túto ťažkú stresujúcu prácu tak bezproblémovo zvládla, je jej vrodenný talent, dôkladné ovládanie svetových jazykov, láska a úcta k ľuďom, čistota, krása jej duše a vzhľadu. Sestrám z našej náboženskej obce nedalo, aby sme Petrine schopnosti nepochválili aj pred jej mamičkou.

Hovorí sa: "Cesta domov – cesta krás-

na". Tak to bolo aj s nami. Doma nás čakali dve dobré správy. Tá prvá je, že do našej náboženskej obce pribudol nový člen. Narodil sa Benjamín. Benjamín Funczik. Radosť z toho majú nielen rodičia, ale aj starí rodičia Vágenknechtovci a my všetci, samozrejme. Je to mladší braček dvojičiek Sebastiana a Maximiliána. Ten čas tak letí. Veď nie tak dávno prišli na svet títo dvaja mládenci a už aj behajú a už aj majú mladšieho bračeka.

Druhá a posledná dobrá správa je, že členka našej NO Evička Hudecová, pôsobiaca jedenásty rok v USA, úspešne obhájila svoju dizertačnú prácu na jednej z najprestížnejších amerických univerzít.

Na záver by som rada zhodnotila celú exkurziu po pamiatkach a zaujímanostiach Paríža. Veľmi stručne, len dvomi slovami: nemala chybu.

Dr. Hedviga Kramárová,
účastníčka zájazdu

ZPRÁVY

Pietní shromáždění

Zveme na pietní shromáždění k uctění památky 27 představitelů českého stavovského odboje, popravených 21. června 1621 na Staroměstském náměstí v Praze, které se koná v neděli 21. června od 17 h pod záštitou pražského primátora MUDr. Pavla Béma a starosty městské části Praha 1 Ing. Petra Hejmy.

PROGRAM

I. V chrámu sv. Mikuláše

1. Slovo úvodem: Ing. Petr Hejma, starosta MČ Praha 1
2. Hudební pořad – výběr z děl L. van Beethova, J. S. Bacha, A. Dvořáka: zpěv Jana Horáková Levicová, sólistka Státní opery Praha
3. Slovo z historie: Mgr. Eduard Havránek
5. Proslav k událostem: prof. dr. Jakub Trojan
7. Anton Bruckner: sborová skladba pod vedením dirigentky Vlasty Jonczyové.

II. Na Staroměstském náměstí

Položení věnců u pamětní desky popravených a krátké proslovy:

* MUDr. Pavel Bém, primátor hlavního města Prahy

* Ing. Jan Zahradil, poslanec Evropského parlamentu

* zástupce ČSOL a ČSBS

* zástupce Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Účinkují:

varhany: prof. Bohumír Rabas (regenschori a varhaník u sv. Mikuláše), Orchester Armády ČR, moderátor: Mgr. Jan Židlický (CČSH)

Pořádají:

Město Mnichovo Hradiště, Kostnická jednota, historická společnost VERITAS, Církev československá husitská v Praze, potomci a příbuzní mučedníků popravených na Staroměstském náměstí, Sdružení EXULANT - po-

KŘESŤANSKÁ TURISTICKÁ AGENTURA MESITES

již desátý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku
za skvělé ceny!

www.mesites.cz

Využitím našich služeb současně podpoříte
misijní práci manželů Dohnalových v Chorvatsku.
Objekty jsou ideální pro rodinnou, sborovou
dovolenou i dovolenou studentů a mládeže.
Objednávejte, dokud jsou ještě volné termíny!

info@mesites.cz

kata.mesites@seznam.cz

Skype: [kata.dohnal](https://www.skype.com/add?contact=kata.dohnal)

GSM +38591 5659536

tomci pobělohorských exulantů, Masarykova společnost, ČSBS, ČSOL a další organizace.

Prodej zajímavých publikací z nakladatelství EMAN (historická tematika) před zahájením programu v chrámu. Spolupráce vítána. Informace na tel. číslo 274 774 736.

Vstupné dobrovolné.

(red)

Doteky v Liberci

Zveme na 89. setkání v rámci cyklu pořadů "Doteky - plochy poznání" na faře Církve československé husitské v Liberci, nám. Českých bratří 35/2. Setkání se koná v pátek 19. června od 18.00 hodin na téma "Milostivé léto a léta milosti". Hosty autora pořadu Stanislava Kubína jsou básnířka Milena Hercíková, básník František Novotný a herečka Hana Maciuchová. Hudební vstupy: Eva a Marta Schaffery. Scénář a režie Stanislav Kubín. Vstupné 80 Kč. Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR, nadace PANGEA a Statutárního města Liberec.

Autoři a producenti pořadu přejí svým příznivcům příjemné léto a těší se na shledání u 90. pokračování cyklu 18. září s paní Zdenou Nepilovou.

(sk)

Koncert na Zderaze

Srdčně zveme na koncert souboru Collegium Flagrantium, který vystoupí v náboženské obci Praha 2 - Nové Město 25. června od 19.30 h. Tento komorní orchestr je zaměřený na tvorbu raného a vrcholného klasicismu.

(red)

Cestománie v Dejvicích

Návštěvníci tradičních komponovaných večerů v NO Praha 6 - Dejvice se 26. června v 19 h vydají na cesty po africké Keni. Součástí večera bude prezentace projektu "Afrika Africe", který představí jeho koordinátor dr. Phaniel Osweto.

(iv)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 15. 6. – 14 h

Benefiční koncert
Timberline High School
Chamber Choir (USA)

* 15. 6. – 20 h

Mozart, Vivaldi, Bach
Consortium Pragense Orchestra,
Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka

* 16. 6. – 14 h

Benefiční koncert

* 16. 6. – 17 h
Bach, Händel, Dvořák
Y. Škvárová - mezosoprán,
Jan Kalfus - varhany

* 17. 6. – 14 h

Benefiční koncert
M. Gunn High School Choir
(USA)

* 17. 6. – 17 h

Vierne, Händel, Mozart
Hana Jonášová - soprán,
Bohumír Rabas - varhany

* 18. 6. – 17 h

Franck, Mozart, Dvořák
ČVUT MIXED CHORUS

* 19. 6. – 17 h

Dvořák, Bach, Vivaldi
Anna Vršinská - mezosoprán,
Marie Šestáková - varhany

* 19. 6. – 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart
Praga Sinfonieta Orchestra,
diriguje: M. Němcová,
Y. Škvárová - alt

* 20. 6. – 17 h

Bach, Vivaldi, Albínini
Jiřina Pokorná - varhany,
Miroslav Kejmar - trubka

* 20. 6. – 20 h

Bach, Vivaldi, Mozart
Praga Sinfonieta Orchestra,
diriguje: M. Němcová,
Y. Škvárová - alt

* 21. 6. – 20 h

Bach, Händel, Mozart
Prague Brass Ensemble,
Aleš Bárta - varhany

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PROMĚNĚNÍ NA HOŘE

Následující text najdete v Lukášově evangeliu 9,28-36. Nám se však jednotlivé věty přeházely. Když se vám podaří správně je seřadit, z písmenek v závorkách získáte tajemku.

1. Petra a jeho druhy obestřel těžký spánek. (J)
2. Když se ocitli v oblaku, zmocnila se jich bázeň. (Y)
3. Když se probrali, spatřili jeho slávu i ty dva muže, kteří byli s ním. (E)
4. Petr mu řekl: (P)
5. „Toto jest můj vyvolený Syn, toho poslouchejte.“ (U)
6. Z oblaku se ozval hlas: (B)
7. „Udělejme tři stany, jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ (V)
8. Nevěděl, co mluví. (Z)
9. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš. (M)
10. „Mistře, je dobré, že jsme zde.“ (O)
11. Za týden po této rozmluvě vzal Ježíš s sebou Petra, Jana a Jakuba. (S)
12. Vtom se ti muži od něho začali vzdalovat. (A)
13. Než to dopověděl, přišel oblak a zastínil je. (D)
14. Zjevili se v slávě a mluvili o jeho cestě, kterou měl dokonat v Jeruzalémě. (I)
15. Vystoupil na horu, aby se modlil. (N)
16. Oni umlkli a nikomu tehdy neřekli nic o tom, co viděli. (E)
17. Když se hlas ozval, byl už Ježíš sám. (D)
18. Když se modlil, nabyla jeho tvář nového vzhledu a jeho roucho bělostně zářilo. (Á)

(Řešení z minulého čísla: Boží trojice.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: ceskyzapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L., production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

KALENDARIUM – ČERVEN

15. 6. 1464 - Papež Pius II. povolal Jiřího z Poděbrad před církevní soud (do 180 dnů). 15. srpna však zemřel a Jiří z Poděbrad se pro tentokrát zachránil.

15. 6. 1754 - Na farní zahradě v Příměticích u Znojma postavil svůj první bleskosvod - "mašinu proti povětrí" - farář Prokop Diviš.

15. 6. 1834 - Narodil se ve Zdíkově na Prachaticku Jan Nepomuk Woldřich (+ 3. 2. 1906 v Praze) - geolog, paleontolog a archeolog. Patřil ke generaci nadšenců, kteří pomáhali stavět základy české novodobé vědy a kteří zasvětili svůj život národní věci. Přestože vystudoval přírodní vědy, zajímal se již od mládí o historii a archeologii svého rodného kraje. To se mu nakonec stalo hlavní životní náplní. Svými archeologickými výzkumy přispěl nemalou měrou k poznání pravěkého osídlení jižních Čech, především svého rodného Česko-budějovicka, okolí Týna nad Vltavou, Vodňan, Netolic, Volyně, Strakonice, Protivína a Písku. Prozkoumal mnoho mohylových pohřebišť a hradišť. Významně se podílel na studiu diluviální fauny jižních Čech, paleolitu Čech a problematice megalitických staveb u nás. Výsledky své práce publikoval v archeologických a přírodovědných časopisech ve Vídni, některé články i u nás, hlavně v Památkách archeologických, Českém lidu a Poutnicích. Jeho nejdůležitější prací jsou *Beitrage zur Urgeschichte Böhmens* (5 dílů, MAGW 13, 14, 16, 19, 23, 1883-1893). Roku 1899 byl jmenován řádným profesorem geologie a paleontologie na pražské univerzitě, kde působil až do roku 1905, kdy se vzdal pedagogické činnosti a věnoval se zpracování archeologického materiálu.

16. 6. 1919 - Pod ochranou maďarské Rudé armády byla v Prešově vyhlášena Slovenská republika rad v čele s levicově orientovaným Čechem A. Janouškem. Podle sovětského vzoru šlo o pokus vytvořit režim diktatury proletariátu. Byly vytvořeny revoluční orgány: vláda komisářů, revoluční výkonný výbor, přistoupilo se ke znárodnění. Pařížská mírová konference stanovila už 13. června definitivní hranici mezi ČSR a Maďarskem a konflikt byl ukončen odchodem maďarských vojsk ze Slovenska (do 4. července). Bez jejich podpory se republika rad 7. července zhroutil. Válka stála životy 1018 československých vojáků, finančně musela ČSR vynaložit 1 miliardu a 234 milionů Kč.

17. - 24. 6. 1844 - Bouře tiskařů kartounu probíhaly v Praze. Byly vyvolány sporem o mzdy, kdy za obtížnější práci se platilo stejně jako za práci snadnější. Primát v tom měla firma bratří Porgesů na Smíchově, která měla nejlépe mechanizovanou kartounku. Dělníci zde vstoupili do stávek a přidaly se další tři pražské kartounky. Stávkující požadovali úpravu mezd a odstranění strojů - perotin. Po odmítavé odpovědi došlo k rozbíjení strojů, kterým dělníci přičítali vinu za zhoršení své situace. Stávka byla nakonec zlomena zásahem vojska.

17. 6. 1909 - Narodil se v Brně Karel Höger (+ 4. 5. 1977 v Praze) - slavný herec a pedagog, který často přispíval svými úvahami do tisku a připravoval své herecké paměti. Ty však vyšly až po jeho smrti (*Z hercovy zápisníku*).

19. 6. 1904 - Narodil se v Pačlavicích u Kroměříže Aloys Skoumal (+ 4. 7. 1988 v Praze) - překladatel a anglista, který patří k nejvýznamnějším postavám českého překladatelství. Pracoval v nakladatelství Melantrich a v pražské Univerzitní knihovně. Za války propůjčoval své jméno dílům z rasových důvodů perzekvovaného Erika A. Saudka. Od října 1944 do května 1945 byl internován na Hagiboru v Praze a v Klettendorfu. Po osvobození byl literárním ředitelem nakladatelství Vyšehrad. V letech 1947-50 byl vyslán jako kulturní přidělelec na ambasádu v Londýně. Po odvolání působil nějakou dobu na ministerstvu informací a pak v Univerzitní knihovně v Praze. Poté se věnoval překladatelské práci (často ve spolupráci se svou ženou Hanou Skoumalovou). Těžištěm jeho zájmu byla anglosaská literatura, ale překládal i zásadní díla z němčiny. Z Angličanů a Američanů je možné zmínit Lawrence, Swifta, Kiplinga, Conrada, Shawa, Carrola a řadu dalších.

20. 6. 1884 - Zemřel v Mariánských Lázních Václav Beneš Třebízský (* 27. 2. 1849 v Třebízu u Slaného) - kněz a spisovatel, který za 13 let vytvořil na 50 prací a jeho dílo zahrnuje období od počátku křesťanství po dobu pobělohorskou. Zvláštní pozornost věnoval době husitské. Své romanticky laděné povídky otiskoval v novinách (mj. Národní listy) i časopisech (Lumír aj.). Po jeho smrti pak vycházely jako sebrané spisy v oddílech *Pod doškovými střechami*, *V červánčích kalicha*, *V záři kalicha*, *Pobělohorské elegie a Z různých dob*.

20. 6. 1954 - Zemřel v Praze Josef Fanta (* 7. 12. 1856 v Sudoměřicích) - architekt, malíř a spisovatel - viz i str. 3.

21. 6. 1874 - Narodil se v Poděbradech Zdeněk Václav Tobolka (+ 5. 11. 1951 v Praze) - historik, první docent knihovnictví na Karlově univerzitě. V letech 1932-37 vydal rozsáhlé pětisvazkové *Politické dějiny československého národa od roku 1848 až do dnešní doby*. Byl autorem základního díla retrospektivní české bibliografie *Knihopis českých a slovenských tisků od doby nejstarší až do konce XVIII. století*.

21. 6. 1939 - Říšský protektor K. von Neurath vydal nařízení o židovském majetku - začala nová etapa systematické, totální expropriace protektorátního židovského obyvatelstva (uplatňování kritéria židovství podle norimberských zákonů). Arizaci podléhaly i podniky akciových společností s 25% židovskou účastí.

21. 6. 1949 - V trestnici na Borech byl popraven generál Heliodor Píka (* 3. 7. 1897 ve Štítině u Krmova), po roce 1945 zástupce náčelníka generálního štábu. Brzy po únoru 1948 byl propuštěn z armády, v květnu t. r. zatčen a 29. ledna 1949 odsouzen k trestu smrti. Šlo o první velký politický proces s dosud nejvyšším činitelem armády.

(red)